

Népfőiskolai HÍRMONDÓ

A KÖZHASZNÚ MAGYAR ZOLTÁN NÉPFŐISKOLAI TÁRSASÁG IDŐKÖZI TÁJÉKOZTATÓJA
TATA, 2013. SZEPTEMBER

SZABÓ FERENCNÉ - KOCS

Népfőiskolánk alapításához kötődő embereket, elnökségi tagokat keresünk fel e sorozat keretében, hogy lerögzítsük az eseményhez illetve az akkori időkhöz kapcsolódó szubjektív emlékeiket.

Az első tavaszi napok egyikén beszélgettünk otthonában Szabó Ferencné Marikával, akinek Takács Károlyné segített felidézni közös emlékeiket.

Úgy kerültem kapcsolatba a Népfőiskolával, hogy Kiss Pista Bácsi (dr. Kiss István), aki Magyarinak volt a munkatársa, felkereste Kocsot egy tanulmány készítése ügyében.

Úgy képzelte, hogy házról házra járva gyűjt adatokat hozzá, de koránál fogva ő már nem tudta ezt megoldani. Ezért megbeszéltük egymással a polgármesteri hivatalban, és a pedagógusok stb. is kaptak néhány címet, és az előkészített kérdőívvel bekopogtak ide-oda, és kitöltötték a kérdőívet. Akkoriban többször lejött Pista bácsi, átvette az aktuálisan elkészült lapokat, 1993. januárban elkészítette a tanulmányt, amit saját örömeire csinált.

Nekünk is adott egy példányt. Az „Egységes környezetgazdálkodási koncepció Kocs község mintáján” lett a címe.

Így kerültünk kapcsolatba.

Folytatás a 2. oldalon

A TARTALOMBÓL

- Látóútak
- Díjazottak 2013-ban
- Búcsú Katona Tamástól
- Agostyánban (is) jártunk
- Afganisztáni tudósítás
- Szeptemberi programok
- „Hivatásos” természetvédő Tataról

JUHÁSZ GYULA: OKTÓBER

A fény arannyal öntözi még
a szőke akác levelét,
de ez a fény, megérezem én,
már októberi fény.

Az alkony lila fátyla alatt
tarka tehenek hada halad,
vígán elbődül, hisz haza tart,
de ez már őszi csapat.

A kertben tarkán égő színek,
virágok, dúsan vérző szívek,
rajtuk az este harmata ring,
de ez már őszi pompa mind.

Fényt, krizantémet, dalt, harmatot
lelkemben vígan elringatok,
megszépül lassan, ami rég volt,
de ez már októberi égbolt!

SZABÓ FERENCNÉ - KOCS

Oly szívesen, de olyan szívesen jött, Pista bácsi, kis kávé megivott, beszélgettünk, és utána hirtelen rácsapott a jelenre. Sohase hagytam ki, amikor elnökségi ülésre is eljött.

Nekem – elcsépelte dolog, hogy kihívás volt –, amikor az ember közigazgatásra adja a fejét, valamikor 18 évesen, akkor ezt hivatásnak éreztem. Így is irányítottam az életem, ezért kerültem közel a népfőiskolához is, kisebb-nagyobb kihagyásokkal.

Ebben az időben már működött jó néhány civil szervezet, amiben benne voltam, akkor látszott, hogy valami kezd kibújni a „földből”, valami készül. Így szereztem tudomást arról, hogy egy „újkori” Népfőiskola alakulása merült fel Tatán.

Jelen voltam az alakuló ülésen a Kocsisné Marika íródjában, a könyvtárban, és hívtak az alapítást megelőző összejövetelekre is a Jávorka iskolába.

Mikolasek Sándor és Keresztesi József volt az elindítója és utánajárója a dolgoknak.

1995. július elsején, csütörtökön 15 órakor a Magyar Zoltán Művelődési Házban volt az alakulás. A 15 éves évfordulóra kiadott könyvet érdemes lapozgatni az alapításról, abban minden benne van. Először csak sima alapító tag voltam, és később valaki eltávozott, átszervezték az elnökséget, ez 3-4 év után lehetett, hogy elnökségi tag lettem.

Folyamatosan a közigazgatásban dolgozom, igen, 2013-ban, 22 éve lesz, hogy Kocson.

Úgy gondolom, hogy ezt szorgalmas, hangyamunkával tovább kell csinálni, majd ha a Nemzeti Közszolgálati Egyetem ontja a nagyon jól képzett fiatalokat, át tudják venni a tempót, és szeretni tudják a közigazgatást, akkor látom a jövőt. De ha valaki csak azért ment oda, hogy pénzt keresen, akkor nem látom a jövőjét a népfőiskolának, és a közigazgatásnak. Szerintem ezt szeretni kell!

Azt látom a népfőiskolában, hogy a mozgatórugó néhány ember, ha ők ügyesen keverik a lapokat, akkor megy, ha nem, elveszik a lendület. A fiatalítás fontos, a környező falvakban ismerek jelöltek. Első számú feladat a népfőiskola, ezt számtalanszor elmondtam, ezzel el leszek foglalva nyugdíjas éveimben is.

Mindig azt mondtam legyen miért felöltözni, legyen miért elmenni, legyen mit csinálni.

És még egy fontos dolog van az életemben már évek óta, mióta megvan az unokám, mindig azon álmodozom és ringatom magam, hogy jó lesz, ha nyugdíjas leszek, mert akkor többet lehetek együtt az unokámmal.

Számomra ez a legnagyobb kincs a földön. Szokta mondani (az unokám), hogy mindenki olyan szomorú, csak te nevetgélsz!

Azért nevetgélek, mert amikor te megjelenysz, akkor a mama jobban van, te vagy az én kis gyógyszerem. És akkor olyan boldog, oda jön, segít ebben-abbban, nagyon aranyos...

Szeretnék aktívabb lenni, szeretném hasznosítani a közigazgatási tapasztalataimat, pl. ha előadók jönnek innen-onnan, részt vennék az előadások szervezésében, lebonyolításában, meg amit közösen megbeszélünk.

Speciális szakterületet nem néztem ki magamnak, majd gondolkodom rajta...

Lejegyezte:

Fejér Mária és Varga Zsuzsa

Az érintett, sajnos már nem olvashatta az írást, mert a lapszám megjelenése előtt, augusztus 22-én elhunyt.

BÚCSÚ SZABÓNÉ MARIKÁTÓL

Sajnos, már nem tudta elolvasni azt az írást, amelyet Fejér Mária és Varga Zsuzsa készített a vele való beszélgetés alapján. Így most már a búcsút, az elköszönést is jelenti együtt. Öröm az örömben, hogy tagságunk is jobban megismerheti személyét, tevékenységét ezen keresztül.

Alapító tagként kezdettől fogva aktívan vett részt a népfőiskola munkájában. Lehetőség szerint részese volt a programoknak is. Természetesen első sorban azokon volt jelen, melyek az igazgatáshoz, önkormányzatisághoz kapcsolódtak. Elnökségi tagságából adódó feladatokat is mindig igyekezett lelkiismeretesen ellátni, segíteni kívánta a közös céljainkat. Megható volt, hogy készülve a nyugdíjas évekre, már azon gondolkodott, hogyan tud majd többet tenni a népfőiskoláért.

Szomorú, hogy ez a szándéka már nem valósulhat meg. Most már nélküle kell tovább folytatni a munkát. Fájó szívvel búcsúzunk Szabó Ferencné Marikától elnökségünk és tagságunk nevében.

MZNT elnöksége

MI IS A SZERZETESSÉG?

Népfőiskolánk 2012/2013. évi vallástörténeti sorozata a szerzetesrendek történetéről szólt. A témához kapcsolódó látóút Pannonhalmára vezetett. Megtekintettük a Szent Márton Bazilika nevezetességeit, az altemplomban tisztelegtünk Habsburg Ottó szívnája előtt. Sétáltunk a gyógynövénykertben és az arborétumban.

A címben szereplő kérdésre Várszegi Asztrik főapát úrtól kaptunk választ. Tájékoztatóját Weöres Sándor idézettel kezdte: „...*Alattunk a föld, felettünk az ég, bennünk a létra.*” Szerzetesség: keresni az utat a föld és az ég között. A Főapátság területén belül megismertette a szerzetesek mai életét. A napi háromszori közös imádkozás mellett mindenki dolgozik. Sokféle szolgálatot látnak el: lelkipásztorit a környező településeken, tanítanak, nevelnek, szociális otthont tartanak fenn. Önellátók, nem szorulnak állami támogatásra. Így érvényesül Szent Benedek tanítása: „*Imádkozzál, dolgozzál és olvass, ... hogy mindenben dicsőíttessék az Isten.*”

A nap folyamán sokféle szépséggel találkoztunk, de a legmélyebb benyomást Várszegi Asztrik sugárzó személyisége tette: békét és örömet kívánva dedikációt is kaptunk tőle. Sajnáltuk, hogy csak fél órája volt ránk.

Hálás köszönet a LÁTÓÚT szervezőinek!

Tuboly Sándorné
népfőiskolás

AHOGY ÉN LÁTTAM

A Vallástörténet V. sorozathoz kapcsolódó „PANNONHALMI LÁTÓÚTRÓL” olyan szemet, szívet, lelket gyönyörködtető történelmi, vallási, gyógyítási élmények értek, melyek ma is örömmel kúsznak be gondolataimba.

A Főapátság 11 hektáros gyógynövénykertjének 35 gyógy-és fűszernövény közül a levendula ültetvény lila „hullámzó tengere” lenyűgöző látványt nyújtott, az izsóp kék színe és a körömvirág sárga színfoltjai mellett.

A szerzetesek a monostor működése óta, a lélek gyógyítása mellett a testi működéseket is javították. A gyógynövényből készült receptúrákat a mai napig is felhasználják. Figyelem előterébe került, hogy a természet „patikája” a gyógyszerek mellett, vagy helyett, az egészségünk javítását és megőrzését szolgálja.

Molnár Piroska
útitárs

ŐRVIDÉKI LÁTÓÚTON

Ki hallott már hős elődeinkről, kik vigyázták szép hazánkat? Bizony ma is vannak hazájukhoz hű hazafiak, és az utókornak igyekeznek minél többet átadni tudásukból, emberségükből és szeretetükből.

A Magyary Z. Népfőiskola történelmi sorozat „látóútja” idén Alsóőrben vezetett. Ausztria burgenlandi tartományának kis falujában, mely 700 lelket számlál, a Pinka folyó szalad végig rajta.

Szoták Szilvia idegenvezető, aki a területről az előadást is tartotta, már a buszban sok érdekes dolgot elmondott” Napfény” országról, Burgenlandról. Különleges régészeti leletekkel is büszkélkedhet ez a vidék. / Ősember-, mamut csont./

Kelemen László a falu magyar nyelvű könyvtárának és a régi iskolának a bemutatására vállalkozott, miközben a helyi civil élettel is megismertette csoportunkat. Meltatta Galambos plébános urat, akinek sokat köszönhet a lakosság. Szobra, a régi iskola előtt van. Gazdag múzeuma van a falunak. A 82 éves Szabó Ernő a legjobb gazdája ennek a gyűjteménynek. Már 1966-ban polgármesternek választották, és azóta is megbecsült tagja a falu népének. Féltve őrzi kincseit, a múlt értékeit. A cséplőgéptől, használati tárgyakig, a paraszti élet otthonától, berendezési tárgyaitól, a szép magyar ünnepi népviseleti ruhákig mindent csodálattal szemlélhettünk.

Talán velem együtt sokan nem láttak még „sorshúzó” pálcát, mely a nagycsaládosok öröklését döntötte el. A zsilettpege élező is kuriózum, mert a szegénységben még erre is szükség volt. Több konyhai falvédőn kedves, tanulságos feliratot olvashattunk. PL: „Hit, remény, szeretet, legyen mindig teveled!” Szabó Ernő csodálatos hangon énekelt pár népdalt, melyeket érdemes lett volna megörökíteni... Kívánjuk, hogy sokáig őrizze még a múlt emlékeit, jó testi- lelki-szellemi egészségben. Szép példája ez a lakosság a békességben való együttélésnek. Kétnyelvű feliratokkal kalauzolják

az odalátogatókat. Helyi magyar vendéglőben ebédelt csoportunk.

Máriafalva volt a következő állomásunk. Jelenlegi katolikus templomát Stein Imre építette 1884-ben. A Mária mennybemenetele gótikus templom üveg ablakait Róth Miksa készítette. Zsolnai kerámiából készült az oltár és a szószék, amely szintén egyedülálló. Előd-temploma már 1666-ban állt.

Máriafalváról Lékára igyekeztünk, ahol egy középkori lovagi vár büszkélkedik. 13. században épült, és a lovagok pihenőhelye volt, akik a zarándok utakat védelmezték. A vár falán a napóra most is jól mutatja az időt. A várudvarban egy 114 méter mély kút nem csak vizet adott a népnek, hanem összeköttetést is biztosított a külvilággal, más erődökkel.

Vár belső terei visszavittek bennünket az időben. Füstös, nyitott kéményű konyháját ma is néha bizonyos

rendezvényeken használják. Lovagi termében középkori vacsorákat is rendeznek. Időnként a koncertteremben is lehet hallani szép muzsikaszót, mely 600 férőhelyet biztosít és nagyszerű akusztikával rendelkezik. A várkápolnában esküvők is köttetnek. Ott jártunkkor is egy ifjú pár ünnepelt, bizonyára számukra is kedves emlék marad, a hangulatos középkori környezet.

Jó volt kicsit visszamenni az időbe és csodálni a régi kor emberének ügyességét, leleményességét, hisz az akkori technikai lehetőségek mellett hatalmasat és maradandót tudtak alkotni. Őrizték az ország határvidékét, és példát adnak ma is nekünk 21. századi magyaroknak. Védjük, becsüljük meg egymást, ne azt nézzük mi választ el bennünket, hanem ami összeköt.

Köszönjük a szervezőknek ezt az emlékezetes „látóutat”, amely jól kiegészítette az előadásokat.

Tata, 2013. május 26.

Sziklai Tiborné Kati
ny. védőnő, elnökségi tag
Fotók: Németh Gyula

„HIVATÁSOS” TERMÉSZETVÉDŐ TATÁRÓL

PRO NATURA DÍJ – Musicz Lászlót
harminc évnyi munkásságáért tüntették ki

A tatai Musicz László, az Által-ér Szövetség titkára, a Magyar Madártani Egyesület megyei csoportjának elnöke harmincéves természetvédő munkásságáért érdemelte ki a Pro Natura díjat.

A Pro Natura díj az a rangos kitüntető cím, amelyet a hazai természetvédelem érdekében kiemelkedő tevékenységet folytató személyeknek, szervezeteknek adományoznak. Évente mindössze öt ilyen elismerést osztanak ki. Az idei díjátadó ünnepségen dr. Fazekas Sándor vidékfejlesztési miniszter dr. Illés Zoltán környezetügyért felelős államtitkár társaságában adta át az arra érdemes természetvédelmi szakembernek a Pro Natura díjat, köztük a tatai Musicz Lászlónak. Tízen Pro Natura Emlékplakettet, tizenötön pedig a Miniszteri Elismerő Oklevelet vehettek át.

Musicz László

A megyei díjazott a hazai természetvédelem legrangosabb elismerését több mint 30 éves természetvédelmi munkásságával érdemelte ki. A méltatásakor kiemelték a Vadlúd Sokadalom szervezésében és a Gerecse Natúrpark létrehozásában kifejtett tevékenységét. Az elismerés mögött ott húzódik azért Musicz László Magyar Madártani Egyesületben és több más civil szervezetben évtizedek óta végzett áldozatos munkája is. A vizes élőhelyek védelméről szóló Ramsari Egyezmény

Magyar Nemzeti Bizottságában is csaknem tíz éve dolgozik, sokat tett a Tata városának odaítélt Magyar Tájdíj elnyeréséért is.

„A Pro Natura díj nemcsak nekem, hanem mindazoknak - kollégák, szervezetek, civil közösségek – szól, akik nélkül ilyen elismerésre méltó eredményeket nem lehetne elérni” - vallotta a díjazott. A kitüntetés újabb mérföldkő, amely után a természeti értékek megőrzése iránt érzett elkötelezettségek újabb és újabb munkára sarkall, tovább ösztönzi az embert.

A Mórahalmon megrendezett ünnepségen Musicz László a Tata városának megítélt Magyar Tájdíj oklevele után most az elismeréssel járó, mívesen megmunkált bronz emléktáblát is átvehette az Által-ér Szövetség képviselőjeként.

Az emléklakettet az Által-ér völgy rehabilitációjáért, valamint a Gerecse Natúrpark megszervezéséért tett kiemelkedő munkájáért kapta a szövetség. Plusz jutalom, hogy hazánkat a szervezet képviselheti az Európa Tanács Tájdíjáért meghirdetett nemzetközi vetélkedésen. Ebben a versenyben nemcsak a táj szépségét díjazták, hanem sokkal inkább az érte végzett áldozatos munkát. A szövetség csaknem két évtizede küzd egy fenntarthatóbb, élhetőbb Által-ér völgyért. Ennek érdekében volt aktív kezdeményezője a tavaly lezárult rekonstrukciós programnak. A vizes élőhelyek védelméről szóló Ramsari Egyezmény Magyar Nemzeti Bizottságában is csaknem tíz éve dolgozik, sokat tett az Öreg-tóért.

Petrik József

FORRÁS: 24 ÓRA, 2013. május 11. (szombat)

Közelebbi ismerkedés a kocsi Kocsival.
Nem is olyan könnyű egy irányba húzni...

VASI FERENC ZOLTÁN

Apám gondolatában c. tervezett kötetéből

KIETLENÜL

Szerintem megírtak már mindent,
és nincsen utókor – mondtam.

S a szülői ház felett
megnyílt az ég,
angyal-létrákon mászkáltak
az ördögök,
hát nem lett élelem,
csak kínzás és félelem.

És akkor átbukott
a csatorna mélye...

Azóta tért vesztve gravitálnak
az összesereglett patkányok.

Holnap magazin honlap

SZERELMI BIMBÓK FÁJA

„Asóka-fák mind tövükig pirulnak)
(Kálidásza)

Ajkaidról pattannak
a Lélek rügyei
szirmokat csókolsz a fára
ha lehunyod szemed
magadat bontod virágba
legbentről zendül a hárfa
: Boldog lelkek tánca –
szárnyra kapsz s mint kókila,
eliramlok utánad

Rólunk szólhatna végre a fáma:

Tavasz vagy

Asóka Virágja.

Szeretlek! Csodállak.

(kókila – szanszkritül a kakukk elnevezése)

(Megjelent: Tekintet 2007/2)

H. TÚRI KLÁRA

ALLEGÓRIA

Idén is bomlott bibéje virágba
s május illatát súgta-búgta
a Vaszary-villa vén orgonabokra;
égnek állt szuronnal és főszegett fővel
mintha volna két napóleoni
háborúkból visszamaradt gránátos katona

- idén is

egymásnak üzent

két moccsatlan

időtlenységbe dermedt

kékeszöld citrus

a tóvárosi állomás természet-öre

örhelyén egy

lépcsősor mellett

tisztelegve az elsuhant dieseleleknek

- és kihajtott volna még egyszer

idén is

embertől gonoszul visszametszve

életerős gyökerekkel

az Erzsébet-tér bejáratánál

a tavalyelőtt nagyjából kivágott akác is

- mielőtt megadta volna

magát

a törvényeknek

s mielőtt rendre lecsupaszítva

átadta helyét a díszesen-szépen

körébe ültetett

virágoknak.

(2013. jan.1.)

H. Turi Klára: Teremtésből élő c.

kötete 47-48.o.

A TANÁCSADÓ TESTÜLET BEMUTATÁSA

2013-ban új szervezeti egység jött létre a népfőiskolához kapcsolódva, a Tanácsadó Testület. A gondolat már régebben is felvetődött, de úgy látszik most érett meg a helyzet, hogy a gyakorlatban megkíséréljük létrehozni és működtetni.

A mintegy 15 fős társaság tagjai a következők: Czumpf Attila, dr. Bene Magdolna, Döbrentey Ildikó, dr. Gödölle Zoltán, Gyüsi László, Herczig Szabolcs, dr. Horváth József, dr. Kálmán Attila, Levente Péter, dr. Márkus Mihály, dr. Mikolasek Sándor, Pákozdi Szabolcs, dr. Pálfi János és N. Szabó Bernadett.

Élénk beszélgetés, eszmecsere folyik a második találkozón – Levente P., dr. Kálmán A. dr. Gödölle Z. és dr. Pálfi J.

Mint látható régi, ismert és kevésbé ismerős arcok is találhatóak a „csapatban”, akik már első alkalommal is nagy érdeklődéssel és lelkesedéssel mondták el gondolataikat, javaslataikat. Ez is volt az egyik alapvető célja a testület létrehozásának, de fontosnak tartjuk a népfőiskola erkölcsi támogatását, képviselését, ahol erre lehetőségük és módjuk adódik tagjainknak.

Az eddigi rövid működése alatt is úgy tűnik érdemes volt létrehozása, javaslataikkal, gondolataikkal segíteni tudják a sikeresebb, eredményesebb népfőiskolai munkát.

Egyik ilyen felvetés volt a Népfőiskola Nap megszervezésének gondolata, amelynek megvalósítására szeptember 20-án kerül sor. Természetesen hosszabb időnek kell eltelni, hogy a működés tapasztalataiból levonhassuk a tanulságot, de a kezdet biztató.

k.j.

SZENT ISTVÁN NAP – EURÓPA DÍJ

Az Európa Tanács 2013. év áprilisában Tatának ítélte az Európa Díjat a város kiemelkedő nemzetközi kapcsolataiért, és az európai eszme helyi szintű képviselőiért. Az elismerést 2013. augusztus 20-án, Tatán adta át Michl József polgármesternek Axel Fisher, az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlése Európa Díj Albizottságának elnöke.

Pitti Katalin operaénekes is közreműködött az ünnepségen

A tatai Magyary Zoltán Népfőiskolai Társaság, mint a városunk egyik kiemelkedő tevékenységet folytató civil szervezete, működésével, tevékenységével jelentősen hozzájárult az Európa Díj elnyeréséhez.

Népfőiskolánk augusztus 19-én és 20-án is jelen volt a Várban a TCT és néhány más civil szervezettel együtt, hogy terveiről információt adjon a látogatóknak.

Civils együtt ünnepelnek a Várban

TUDÓSÍTÁS AFGANISZTÁNBÓL

Mivel Tatán nem is olyan régen ért véget a magyar katonák életét bemutató fotókiállítás, így nem a napi munkánkról, hanem az annak során látott helyi élet sajátosságairól szeretnék egy kis tudósítással szolgálni. Az MH ISAF CSS Logisztikai Mentorcsoport átlományában végzem a csoport vezetése mellett az afgán logisztikai iskola egyik csoportvezetőjének mentorálását, tevékenységének szakmai tanácsokkal történő segítségét. Munkánk jellege miatt sokat kell közlekednünk a városban, mivel az általunk mentorált afgán alegység Kabul külterületén helyezkedik el. Naponta hajtunk át 'különböző útvonalak használatával' a városon, így a helyi tanácsadónktól származó információkkal kiegészítve a látottakat, alkalmunk nyílik a helyiek életébe egy picit betekinteni, az „egyszerű” átutazónál többet látni, tapasztalni Kabul életéből.

Kiutazásunkat megelőzően, hivatásomból adódóan a médiából „ismerhető” hadszínterről, ahol minden nap felrobbantja magát valaki a dzsihád zászlaja alatt; kicsivel több információval rendelkeztem.

Mégis az alapos hadszíntér-ismereti felkészítésünk ellenére sok dolog van, amit csak a helyszínen élhet meg az ember. Ilyen például az, amikor elmondják ugyan, hogy a szürkén és a homokszínen kívül más szint a természet nemigen tartogat számunkra. Nap, mint nap ezt látva az ember önkéntelenül is elmosolyodik egy kis zöld láttán.

Kabul egy szűk völgyben, mégis kb. 1800 méteres tengerszint feletti magasságban helyezkedik el, beékelődve a Hindu Kush hegyei és a Kabul folyó közé. A havas hegycsúcsok már-már lenyűgöző látványát a

növényzet szinte teljes hiánya csorbítja. Szürkés-homok szín veszi körbe a várost. A gyér növényzet miatt a szél finom porral von be mindent. Ez az oka annak, hogy a házak, az autók és bármi, ami a szabad levegővel érintkezésbe kerül, egységesen por színű és szagú.

Ezzel a kis létszámú kontingenssel, mint korábban írtam, feladatunk a helyi hadsereg logisztikai kiképzésének segítése az alapvető logisztikai területeken, tapasztalataink átadásával. Az afgán mentoráltjainkkal jól megértjük egymást, és együttműködésünk ígéretesnek látszik. Mivel a Magyar Honvédség már hosszabb ideje végzi ezt a segítő tevékenységet ezen a területen, ezért az eredmények mára jól láthatóak. A német, és francia kollégákkal is gyorsan megtaláltuk a közös hangot, amit megkönnyít a közös cél/érdek és a hasonló kulturális háttér is.

Az általunk megszokott viszonyoktól való eltérés az első pillanattól szemet szúr. Ezt nem csupán a vallási különbözőség-hasonlóság okozza. Itt múlt és jelen együtt él. Az ő időszámításuk szerint 1392 van. Viszont a XXI. század minden vívmánya rendelkezésre áll, és ez a kettősség, megfűszerezve az egyre lazuló, mégis bizonyos körökben jelen lévő vallási fanatizmussal, rendkívül érdekes egyveleget alkot.

A helyi kor jellegzetessége a roppant magas számú iskolázatlanság, írástudatlanság. Ez viszont nem gátolja a helyieket, hogy autót vezessenek, és mobiltelefont, internetet használjanak. A közlekedési morál sokban hasonlít egy hétfő reggeli budapesti beáramlás során tapasztalható állapotokra. Csakhogy itt minden nap, bármely órája ilyen. A két sávós útból gyakran alakul ki négy-vagy több sáv (akár szembe jövő forgalom is a jobb oldali sávban, vagy közepén), a közlekedésben résztvevők létszámától, és szándékától függően (az út

nem lesz szélesebb). Az index használata nem jellemző, de ha valaki mégis használja, óvatosan kell közelíteni, mert a balra történő indexelés gyakran nem a kanyarodási szándékot jelzi, hanem azt jelenti, hogy elengedi a mögötte haladót. A körforgalmakat szabadon értelmezve, minden irányból megközelítve, bármely irányba elhagyva, a legrövidebb út elvének alkalmazásával használják. A forgalom résztvevői is változatosak. Gyakran előfordulnak kézikocsik, szármár vontatta kordék, a legújabb luxus terepjárók, jingle truck-ok (népi motívumokkal is agyon cicomázott teherautók, kamionok), és persze a keresztülkasul cikázó kerékpárosok, motorosok. Mégis kevés koccanást látni, ugyanis mindenki számít a kiszámíthatatlanra.

Megfigyelésem szerint, itt a fizika szabályai is másképp érvényesülnek. Az építkezéseken például nem használnak vízmértéket, a falak mégis egyenesek, és függőlegesek. A kamionok képesek a teherbírásuk többszörösének szállítására, szabálytalan, és sokszor ésszerűtlen, hihetetlen rögzítési módok ellenére is. (lásd a képen)

Az út szélén-közepén olykor koldusok próbálják megkeresni a mindennapi betevőre valót. Például a férfi hozzátartozó, és támogató család nélkül maradó nőket gyakran kényszeríti a sors koldulásra, mivel nincs, aki eltartsa őket, és gyermekeiket. Szívbemarkoló látvány, amikor egy-egy burkába burkolózott nő, karján vagy maga körül tartott gyermekeivel ül az út menti porban és koldul. Reggelente a szerencsés gyerekek fekete nadrágban és kék ingben iskolába mehetnek. A kevésbé szerencsések, pedig az út mellett mindent elborító szemétben turkálnak, a szintén a szemétben legeltetett kecskék között.

Erős kontraszt ez a belvároshoz képest, ahol az újonnan épített lakóparkokhoz jó minőségű aszfalt vezet a helyi plázák üvegpallotáinak árnyékában. Persze a fogalom itt is sűrű, hiszen a „nyugat” betörésével már nem csak a kiváltságosok tehetek szert autóra, hanem akinek volt legalább egy számára (azaz egy kicsi vagyona), becserélhette egy Toyota Corollára, ami itt a népautó.

Remélem, sikerült szemléltetnem, hogy milyen is az afgán főváros nyüzsgő élete ebben a „huszonegyedik századi középkorban”. A szemléletesebb bemutatás érdekében mellékelek néhány képet.

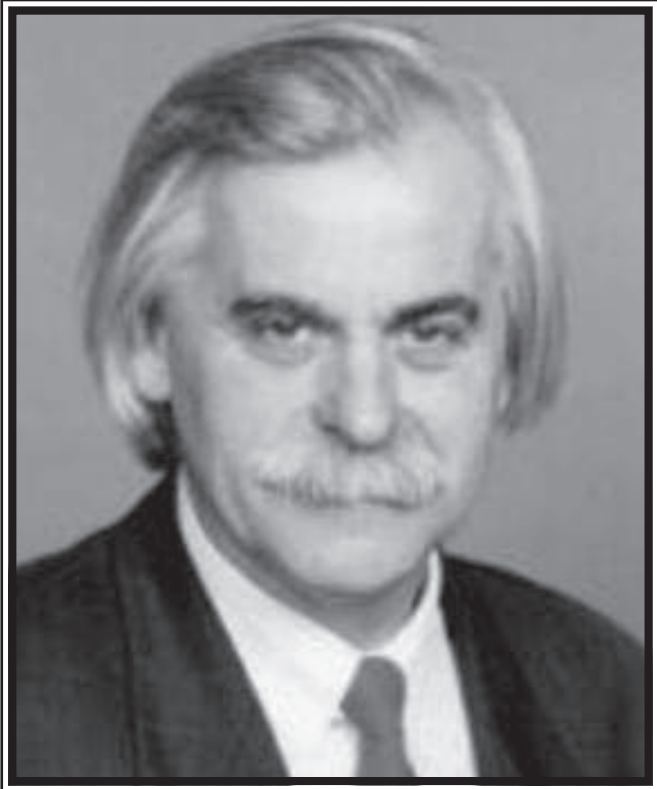
Novák László

A tatai **Semrog Együttes** játszott ír zenét a város volt piacterének szomszédságában a nyáron, ahol szabadterei kiállítás mutatta be a magyar katonák afganisztáni tevékenységét és életét.

BÚCSÚ KATONA TAMÁSTÓL

A Magyary Zoltán Népfőiskolai Társaság történelmi sorozatának egyik előadója volt Katona Tamás történész, államtitkár, polgármester. Azt a kort kutatta, ami számomra a legkedvesebb, legérdekesebb, és amit szeretek. Az 1848-49-es forradalom és szabadságharc időszak, előzményei és az utána történtek.

Katona Tamás államtitkár volt. Budapesten a középkeri alapokon nyugvó, több száz éves ház volt az otthona. Dongaboltozatos kapualjak, örökdő gótikus ülőfülkék, a hely szelleme között. Budai lakása csak afféle „legénylakás”, mert családi otthona, ahol második házasságából született kisfia felnőtt, Pest környékén van, a felesége szülői házában. Katona Tamást hétköznapijai a budai lakásához kötik.

Édesapja orvos volt. Szülőháza szemközt volt a lakásával, de ebben a házban is laktak szülei. Az 1848-49-es évek kutatójának közel van a Hadtörténelmi Múzeum és Levéltár, a Széchenyi könyvtár, ahol munkahelye is volt. Rengeteg könyve közül lányainak ajándékozta házi könyvtárát. Az ősök a közvetlen felmenők, a család barátairól szóló írások, a bekötött teljes „Nyugat”. Halász Imre a dédapa, a jeles hírlapíró, Széchenyi pecsétje, Eötvös József szignója, Eötvös Lóránt ajándéka Hász Gyula nagyapának, az „Édes anyanyelvünk” elindítójának.

Ilyen környezetben nevelkedett Katona Tamás. Gazdagabb erdélyi és szegényebb jársági polgárok származékaiként. Természetes volt, hogy Kosztolányi, Karinthy, Szabó Dezső, Zilahy nem pusztán olvasmány volt a számára, hanem ifjú korának része. Szerette a 18. századi barokk bútorokat. Ez nem véletlen, hiszen édesapja hagyatéka a szatmári nagynénjétől, Sárkány Mária dédanyjától. Erre tanú Katona Miklós ezredes. Polgármesterként, államtitkárként és a 18. század kutatójaként dolgozott. Ami megragadott előadásában az a mesélő előadás. Az ember megfedezkedik minden gondjáról, bajáról és csak hallgatta őt. Olyan érdekes és részletes, hogy az ember már beleképzelte magát a történetekbe. Nem csoda, hogy ilyen lelkesen és nagy tudással adta elő előadásait, hiszen családjában, felmenőiben éltek ebben a korban. Itt nőtt fel, magába szívta a történelem minden baját, gyengéjét, örömét. Nagyon szerettem az előadásaira járni, a televízióban tartott előadásait sem hagytam ki.

Nagyon sajnálom, hogy nincsen már közöttünk. Egy értékes emberrel kevesebben lettünk. Most már az égi utakon kíséri az 1848-49-es katonákat és beszélget az aradi 13-kal.

Nyugodjon békében.

Lentulay Mária
népfőiskolás

KATONA TAMÁS ÉLETÚTJA

Katona Tamás, a kegyeleti bizottság tagja, az MTA Bölcsészettudományi Kutatóközpont Történettudományi Intézetének nyugdíjas munkatársa, neves történész, az 1848-49-es forradalom és szabadságharc értő kutatója hosszú betegség után hunyt el június 28-án.

Katona Tamás az egyetem elvégzése után könyvtárosként dolgozott. Az 1960-as évektől a Magyar Helikonnál, majd az Európa Könyvkiadónál volt szerkesztő és műfordító.

Katona Tamás 1990 és 1998 között volt országgyűlési képviselő, először az MDF, majd az MDNP színeiben. 1990 és 1992 között külügyminisztériumi, majd 1992-től 1994-ig miniszterelnökségi politikai államtitkár volt. 1994 és 1998 között az I. kerület polgármestereként is dolgozott. 2000-től 2002-ig pedig Magyarország varsói nagykövete volt.

Katona Tamás búcsúztatására július 23-án került sor Budapesten.

AGOSTYÁN, NAPSÜTÉSES, GYÖNYÖRŰ DÉLUTÁN

Agostyán-Ágoston Liget Tatától 5 km-re található, az országos híró Agostyáni Arborétum tőzsomszédságában, a Gerecse Tájvédelmi Körzet határán.

A Népfőiskola által szervezett júniusi nap agostyáni programja igen sokoldalúnak ígérkezett, és azzá is vált! Szinte repült az idő, egyre azon gondolkodtunk, hogy már előbbre kellene járnunk, mert mindjárt sötétedik.

Az Ökofaluba busszal és egyénileg érkezők mintegy 60 fős csoportja kisebb gondot okozott a fogadó személyzetnek, így aztán két csoportra osztódva jártuk be a túraútvonalat szakértő vezetőinkkel. **Czump Attila** és **Labancz Györgyi** bemutatta az Ökofalut, ezt a működő természetgazdálkodási majorságot, és az alternatív energiák gyakorlati hasznosítását.

A túra során meg-megálltunk egy-egy látványosságnál, ahol vezetőink részletesen elmesélték, mit is látunk, tájat, növényeket, állatokat, történelem hű épületet. Egy épülő középkori falut láttunk, vályog- és szalmaházakkal, a hagyományos gazdálkodással és régészeti rekonstrukcióval. Megismerhettük a helyi táj természeti és kulturális értékeit, az ősi magyarfajta állatokat - közöttük lovakat, mangalica sertéseket, kecskéket, birkákat, sárga magyar tyúkokat, kacsákat, ludakat, nyulakat -, melyekre komondor és pulikutya vigyáz. Biokertek és gyógynövények ismertetésére is sort kerítettek a séta közben.

Talán a több mint tíz éve újraépülgető Árpád-kori körtemplom volt a legnépszerűbb téma.

Energia utánpótlást kaptunk a Szent László dombon. Az ökofalu területén húzódik az Magyar Camino elnevezésű zarándokút egy darabja is.

El-el akadtunk egy-egy helyen, mindenki máshol, bizony ez a látogatás csak egy bepillantás volt, egy elgondolkodtató esemény. Vezetőink „megszállottsága” mindegyikünkre hatással volt, leülepedés után gondolkodásunk, remélhetőleg életmódunk is változik cseppecskét.

Ámbár a csodálat perceiben is eszünkbe jutott, hogy nehezen tudnánk az otthoni fürdőszoba luxusát nélkülözni. Szellemileg és fizikailag enyhén elfáradva ültük körbe a meghirdetett „**irodalmi fonó**” előadásának megtekintésére a tűzrakó helyet, ahol a fák közötti félárnyékos tisztás nagyon kellemes helyszínt nyújtott.

Levente Péter, a mindannyiunk által, többet között a Népfőiskola programjai révén is ismert előadóművész köszöntötte az igen szépszámú közönséget. Szép számmal voltunk azért, mert egy kis ünnepi aktusra készültünk. (Többen voltak, akik nem tudtak eljönni, és ezt nagyon sajnálták!) Néhányan, az aktívabb népfőiskolai tagok és alkalmazottak már hónapok óta szervezkedünk, hogy méltó alkalmat találjunk elnökünk, **Keresztesi József** köszöntésére, 70. születésnapján. A Népfőiskola tiszteletbeli elnöke, dr. Márkus Mihály püspök úr, Veszprémből sietett haza, hogy időben ideérjen, és tolmácsolja a tagság jókívánságait. A tagság nevében egy reprezentatív kiállítású, Magyar művészet története című könyvet adtak át az ünnepeltnek ajándékként a népfőiskola tisztségviselői. Keresztesi József meglepődve, szokott szerénységgel fogadta a gratulációkat és a jelenlévő tagság lelkes tapsát.

A miskolci Gömörország Regionális Kulturális Egyesület Móricz Zsigmond irodalmi estjének mottója a következő volt:

„Mer azír szent Dávid király megmondta, hogy mindig szíp asszonyt szeresetek, de mindig csúnyát vegyetek feleségül”. (Móricz Zsigmond: Dinnyék)

A műsort **Vihula Mihajlo**, ukrán származású előadó gitármuzsikával vezette be, ami kis nosztalgiát ébresztve igen kellemes hangulatot teremtett.

A vérbő komédia előadásában közreműködtek: **Ötvös Éva, Petri Nóra, Balázs István és Koncz Károly György**. Különlegesség volt, hogy egy előadó több szerepet is játszott, ami folyamatos koncentrációt igényelt a nézőktől. Nem tagadom, néha elveszítettük a fonalat, különös tekintettel az ódon ruhásszekrény aktív szerepére.

Mire a közönség tetszését tapssal kifejezte, megérkezett az uzsonna, lilahagymás zsíroskenyér formájában. Ehhez társultak a finom sütemények, amelyeket szokás szerint lelkes asszonytársaink készítettek. (Hálás köszönet érte mindenkinek!) Mindehhez kis bor is társult, emelve az est hangulatát.

Nagyon gyorsan eltelt a pár óra, még szívesen maradtunk volna, de alkonyodott. Még a buszban is a kellemes benyomások hatása alatt voltunk, s a kedves közösségi élményünket magunkkal vittük.

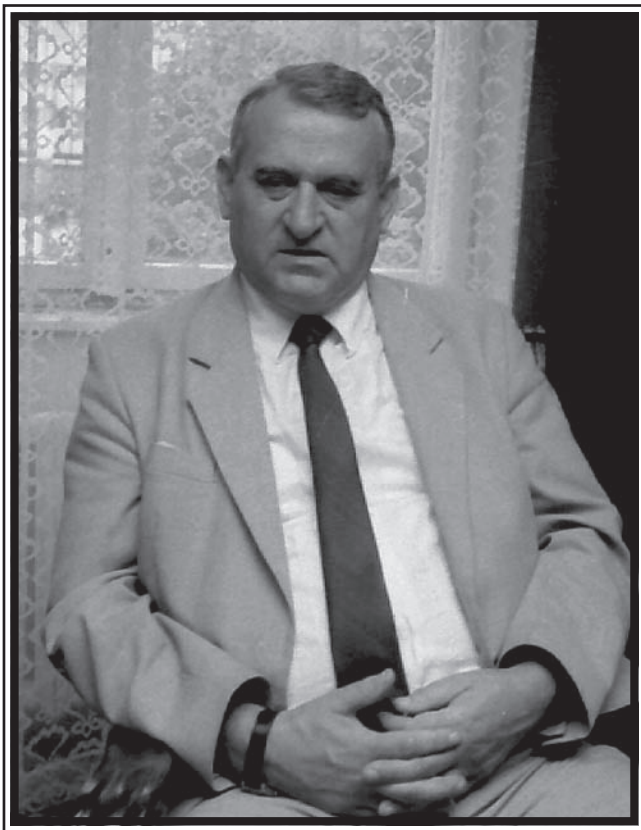
Élményeit lejegyezte:

Fejér Mária és Hidvégi Imréné
a népfőiskola tagjai

VARGA GYULA
(1932-2000) 2. rész

1996

Talán egyetlen közéleti vezető volt a megyénkben, aki a rendszerváltozást megelőző utolsó pillanatig is talpon maradt, s emelt fővel adta át hivatalát utódjának. Bár őt is érték támadások, egyetlen pillanatra sem hátrált meg. Korrekten küzdött, másokat akkor sem sározott be, amikor őt már a nyilvánosság előtt is kikezdték. Mint az utolsó megyei tanácselnök. 1990. december 29-én dolgozott utoljára. Funkcióját akkor nem hirdette: névtábla családi háza falán, ahol ez olvasható:

Dr. Varga Gyula- ügyvéd.

„Szilvesztert követő újesztendő első munkanapom furcsa volt. Az ember kizökken a megszokott munkatempóból, s bizony be kell vallanom, hogy két-három hónapig nagyon kerestem a helyemet. Jogtanácsosként vagy mérlegképes könyvelőként akartam elhelyezkedni. Ismertségem sem előnyt, sem hátrányt nem jelentett a számomra. Inkább a személyes kapcsolatok számítottak. Az igazsághoz hozzátartozik, hogy legalább 8-10 helyen érdeklődtem, míg sikerült egy jogtanácsosi munkaközösség tagjává válnom. Első feladatomban a jogsegélyszolgálat ellátása az Almásfüzitői Timföldgyárban, de néhány hónap múlva egyéni ügyvéd lettem.

Ebben a minőségben praktizálok. Későn kezdtem el a pályát. Akkor sem válogathattam nagyon, ma sem tehetem. Széles skálán mozgok. Váloperektől a büntetőügyekig minden előfordul, mert másokkal ellentétben én nem kívánok szakosodni. Kizárólag arra törekszem, hogy olyan ügyeket vállaljak, melyek eredményesen fejezhetőek be. Ma keresek jobban. Régebben még az én szintemen is sokkal mértéktartóbb volt az elismerés, ha volt egyáltalán. Az elvégzett munka arányához viszonyítva nem panaszkodhatom, bár ügyvédként nagyon meg kell dolgozni a sikerért minden esetben. Elsősorban azért dolgozom 64 évesen, amikor már pihenhetnék, mert nem vagyok az a típus, aki elviseli a tétlenséget. Másodsorban pedig azért, mert önmagamnak is bizonyítani akarom, hogy a közéletből való visszavonulásom után megállom a helyem más területen is. Ma már elmondhatom, hogy sikerült. Tulajdonképpen most is kamatoztatom jog- és emberismeretemet.”

Palásti Péter: Önmagának akart bizonyítani
24 Óra, 1996. november

2000. 08. 29.

Elhunyt megyénk utolsó tanácselnöke. Az újságban jelent meg, hogy két gépkocsi ütközött, egy idős férfi a kórházba szállítás közben életét vesztette. A férfi neve: dr. Varga Gyula, aki a rendszerváltás előtt két cikluson keresztül megyénk tanácselnöke, azt megelőzően csaknem két évtizeden keresztül Tata tanácselnöke volt.

Korrekt, tisztességes emberként ismertük. Hivatali tisztségeiben megszállottként lobbizott előbb városáért, majd megyéjéért. Ezt igazolhatják az idősebb generációk tagjai.

Tagja és alapító tagja volt Magyary Zoltán Népfőiskolának. A rendszerváltozás után és a későbbi években mikor találkozott ismerőseivel a postán, boltban, utcán, kicsit megkeseredve mondogatta, felhígult közéletünk, a különböző pártok tisztségeibe jutott fullajtárjai lejáratják a politikát. Ő ebből már nem kér.

Ezért választotta nyugdíjasként a semleges aktivitást, az ügyvédi praxist. Nemrég cserélt autót, dicsérte az új modellt, mert a márkához és típushoz is hű maradt.

Wér Vilmos: Elhunyt megyénk utolsó tanácselnöke - 24 Óra, 2000.08.29.

68 éves korában érte a végzetes baleset. 2000. szeptember 1-jén volt a temetése.

Gyűjtötte és összeállította:
Lentulay Mária
népfőiskolás

PANNONHALMI LÁTÓÚT GYÓGYNÖVÉNYEK

A Pannonhalmi Apátság szerzetesei már a régi korok óta termesztették és gyűjtötték a gyógyításhoz szükséges növényeket.

A XVII-XVIII. században élt bencés gyógyszerészek és orvosok számos receptúrája máig megmaradt, melyeket ma is használnak különböző gyógyhatású termékek előállítására. A gyógynövényeket a monostortól keletre található dombvidéken kialakított Gyógynövénykertben termesztik a mai napig.

Az apátság legismertebb és az egyik legsokoldalúbban felhasználható gyógynövénye a levendula.

Levendula:

Az 5,5 hektáros ültetvényen termő levendulából saját lepárló üzemben levendula olajat állítanak elő. *Teája:* hangulatki-egyenlítő, nyugtató, stresszoldó célból éppúgy használható, mint élénkítő, frissítő főzetként, valamint a frontok vagy migrén okozta fejfájás enyhítésére. Külsőleg (borogatás) alkalmazható égési sérülések, napégés, bőrpír, rovarcsípés csillapítására. Száritott virága és olaja molyűzésre is alkalmas.

Zsálya:

Friss, fagyasztott vagy szárított levelei jól használhatók levesek, párolt húsok és zöldséges ételek ízesítésére. Fertőtlenítő és összehúzó hatású. Teája használható száj és torokfertőzések esetén öblítésre, valamint vérkeringés és emésztés serkentésére. Sajátossága, hogy erősen izzadó egyénekre izzadáscsökkentő, azoknak, akik nehezen izzadnak, izzasztó hatású. Növényi aspirinnek is nevezik.

Citromfű:

Hatékony, feszültségoldó és étváagnövelő növény, melyet vírusölő hatása miatt herpesz kezelésére is eredményesen használnak. Ételek, italok díszítésére a friss leveleket használják. Frissen szedett leveles hajtásokat salátákba, illetve tea készítésére használják. Illatos párnák készítésére is alkalmazzák.

Borsmenta:

Elsősorban megfázásos, influenzás tünetek enyhítésére ajánlott, de belsőleg alkalmazva emésztési problémák kezelésére is eredményesen használható.

Kakukkfű:

Az akut légúti megbetegedések természetes kezelésének egyik legerősebb hatású növénye, a száraz, görcsös köhögés egyik legjobb ellenszere. Ismert nyugtató, fertőtlenítő, féregűző hatása. Keserűanyag-tartalma miatt emésztést elősegítő szerepe van, ezáltal a gyomor okozta megbetegedések csillapíthatók vele. A dohányzás káros hatásainak mérsékelésére is alkalmazható.

A felsorolt gyógynövényeken kívül fűszernövényeket is megtekinthettünk, megszagolhattuk, amely nagy élmény volt számomra.

*Hidvégi Imréné
népfőiskolás*

EGYÜTTMŰKÖDÉS AZ ÖNKORMÁNYZATTAL

Az elmúlt években folyamatos együttműködés valósult meg a népfőiskola elnöksége és az önkormányzat vezetése között. A fejlődő kapcsolat alapján kezdeményezte elnökségünk együttműködési megállapodás megkötését, amely írásban is rögzítette a már kialakult gyakorlatot, és megfogalmazta a következő időszakra vonatkozó elképzeléseket és terveket is. A megállapodás tervezetét megtárgyalta az illetékes bizottság és a képviselő-testület is, ennek alapján felhatalmazta a polgármestert annak aláírására, amelyre május hónapban került sor.

A népfőiskola elnöksége úgy gondolja, hogy a megállapodás tovább erősíti a jó együttműködést a Magyar hagyományok ápolása és más, – a felnőttképzéshez kapcsolódó területeken is.

MZNT elnöksége

**A NÉPFŐISKOLA MÁRCIUSI KÖZGYŰLÉSÉN
ELISMERÉSBEN RÉSZESÜLTEK**

„Az Év Tanára” –

Dr. Medgyesy-S. Norbert adjunktus,
Pázmány P. KE, Piliscsaba

„Szakmai támogatásért” (tanácsadás, előadás) –

Döbrentey Ildikó író és
Levente Péter előadóművész

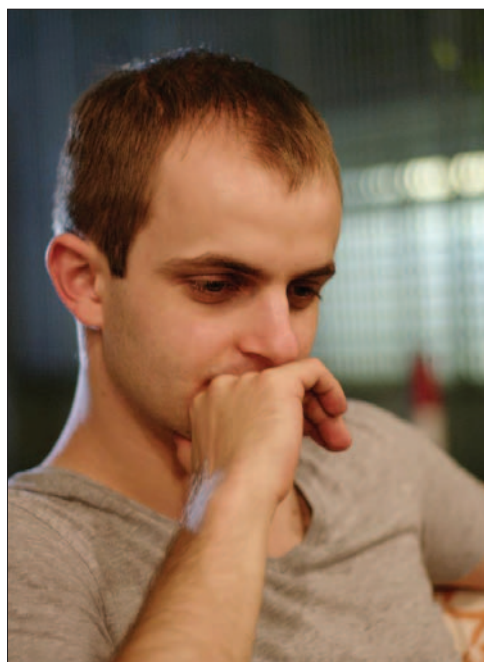
„Az Év Népfőiskolai Önkéntese”
(a honlapunk működtetéséért)

Benkő Benedek

Jugovits Károly

NEK - Közigazgatás-tudományi Kar -
Magyary Szakkollégium elnöke a Népfőiskola
Magyary Díjat vehette át

GRATULÁCIÓ

A Magyar Z. Népfőiskolai Társaság elnöksége tisztelettel gratulál a Szent István ünnep alkalmából városi elismerésben részesülő kitüntetett személyeknek és szervezeteknek, intézményeknek.

Külön is köszöntjük **dr. Körmendi Gézát**, aki több előadást is tartott, és **Varga Istvánnét**, aki a népfőiskola német nyelvtanfolyamait vezeti, továbbá a **Víz, Zene, Virág Egyesület** vezetőit és tagjait, akik civil szervezatként kaptak elismerést az ünnepen!

KOCSI LÁTÓÚT ÉLMÉNYEI

Augusztus 16-án 56 fővel, busszal és autókkal indulunk Kocsra. A Tájháznál álltunk meg, ahol Szabó Andrásné Zsuzsa könyvtáros és Bódis Jánosné polgármester asszony köszöntötte a társaságot. Az 1799-ben épült parasztházat nézhettük meg, ami híven őrzi a régi, több generációs vert faluházban lakott emberek életvitelét. Érdekes történeteket hallhattunk az akkori életről, különösen a gyerekek játékaikról, a korai munkába állításukról.

Ezután a múzeumba sétáltunk el. Megtudtuk, hogy a falu nevét 1217-ben a Várad Regestrumban írták le először. A *Kocs* szó török eredetű személynév, amelyet egy magyar ember viselt és róla kapta a nevét a falu. Szorosan összekapcsolódik a kocsi történetével, hiszen itt készítették Mátyás király idejében az első ilyen járművet: az utazószekeret, vagy más néven a kocsit. A kocsi azon kevés magyar szó között van, amelyet Európa számos országában ugyanúgy ejtenek ki, mint nálunk. Bécs-Buda között postakocsi-állomás, megállóhely volt itt.

A régi polgármesteri hivatal, a Kúria, amit most renoválnak, 1820-ban épült U-alakú épület. Eszterházy hagyatékokat kutattak, de eltűntek a levéltárból. 1878-ban klasszicista stílusra átépítették és itt volt a főszolgabírói hivatal.

A közel 400 éves református templom következett. Az 1590-es évek török dúlása után elpusztult a település és kunokat telepítettek be, akik reformátusok voltak. A faluban született az a Kocsi Csörgő Bálint, aki a pápai iskola nagyhírű rektora volt, akit megalázva és megverve hajtottak társaival együtt gyalogosan Triesten át Nápolyig, ahol eladták gályarabnak őket. Moldova György *A negyven prédikátora* című regényében állított emléket a szenvedőknek. A templommal szemben rájuk emlékezve egy emlékparkot hoztak létre.

A Vincze Imre református iskolában finom ebéddel vártak minket. Ezt követően megtudtuk, hogy 17 civil szervezet működik a faluban.

A régi református templomból katolikus templom lett. Megcsodáltuk a kegytárgyakat és a miseruhákat.

Délután sok élménnyel, ismerettel gazdagodva térünk haza.

Varga Zsuzsanna
népfőiskolás

SZEPTEMBERI PROGRAMJAINK

A magyar irodalom története I.

Tatai Református Gimnázium (Tata, Kossuth tér 11.)

IX. 12. 18 óra!

A népköltészet és műköltészet – az irodalom kezdetei (mitológia, monda...)

Előadó: **dr. Kis Tiborné** tanár, Tata

IX. 26.

A magyar nyelvű írásbeliség kezdetei - Halotti beszéd, Ómagyar Mária-Siralom

Előadó: **Dr. Korompay Klára** egyetemi docens, ELTE Bölcsészettudományi Kar, Magyar Nyelvtudományi és Finnugor Intézet

Pápaság története - Vallástörténet VI.

Tatai Református Gimnázium (Tata, Kossuth tér 11.)

IX. 19.

A konstantini fordulattól a Nyugat magára maradásáig (313-754)

Előadó: **Dr. Kóta Péter** egyetemi docens, Pázmány P. KE BTK, Piliscsaba

Magyarország szomszédai – történelem

Jávorka S. Mezőgazdasági Szakközépiskola (Tata, Új út 19.)

IX.16.

Cseh-Szlovákia kettéválása és a Szlovák Köztársaság első öt éve, 1993–1998

Előadó: **Dr. Szarka László**, MTA Bölcsészettudományi Kutatóközpont

IX. 30.

A Szlovák Köztársaság politikai, társadalmi, gazdasági fejlődése a két Dzurinda- és a két Fico-kormány éveiben, 1998–2013

Előadó: **Dr. Szarka László**, MTA Bölcsészettudományi Kutatóközpont

Egy világiáró kerekesei (Róma, Párizs, Mont Blanc)

Művelődési Ház (Tata, Váralja u. 4.)

IX. 14. 18 óra

Majer István emléktúra élménybeszámolója

Előadó: **Kovács Tamás** felvidéki (Kürt) fiatal kerékpáros

Népfőiskola Nap

Művelődési Ház (Tata, Váralja u. 4.)

IX. 20. 15 óra

Tanérvnyitó

Döbrentey Ildikó-Levente Péter műsora óvodások és szüleiüknek (16,30 óra)

Egei György nagyváradi képzőművész kiállítása

Tardoskeddi (Szlovákia) kézművesek bemutatója

Tombola – meglepetésekkel! Fődíj: Egei Gy. alkotása

Kulturális Örökség Napja

Pezsgőgyár látogatás (Tata, Angol park – Tóvároskerti vasútállomás közelében)

IX. 21. 9 óra – nagyobb érdeklődés esetén több csoport indul, (várjuk a jelentkezőket)

Egészségünkért – Egészséges életmód

Művelődési Ház (Tata, Váralja u. 4.)

IX. 25.

Izgalmas pillanatok az orvos történelemben, a kezdetektől Hamary Dánielig

Előadó: **dr. Cseh Tamás** háziorvos, Tata

Civilek Éjszakája

IX. 28. 21, 22 és 23 óra

Erzsébet királyné tér 13: Vidám találkozó a Honvéd Bajtársi Klub Dalkörével – Rendhagyó beszélgetés dr. Kálmán Attilával;

BorDóHáz: A jó bor készítés titkai – borkóstoló;

Csillagda: Mit látunk az égbolton? Csillagnézés

Egyéb programok

Megfelelő számú jelentkező esetén **német és angol** nyelvtanfolyamokat indítunk. Heti két alkalom, helyszín Erzsébet téri tanterem.

Várjuk az érdeklődők jelentkezését!

TÁMOP 2.6. 2 pályázat programjai

IX. 10. 15 óra - BorDóHáz

Vállalkozói-vállalati fórum pályázati forrásokról

Munkaügyi Kirendeltséggel közös program

IX. 10-11. 8-16 óra, Öreg-tó Klubhotel

Képzési program a munkaerő-piaci, és munkatanácsadást ellátó munkatársaknak

Októberi előzetes

Új sorozat indul október 8-án a Jávorka Szakközépiskolába **Alkotmánytól az alaptörvényig** címmel. Kitűnő előadókkal: *Mezey Barnától Kukorelli Istvánon, Stumpf Istvánon át Kovács Árpádig*, hogy csak a legismertebbeket említsük.

KÖSZÖNET

A 70. születésnapom alkalmából kicsit meglepetés-szerűen ért az agostyáni köszöntés. Mindenkinnek, aki ebben „tettetárs” volt: tagság, elnökség, tanácsadó testületi tagok – ez alkalommal is szeretnék köszönetet mondani a gesztusért és figyelmességért!

Keresztesi József

Népfőiskolai Hírmondó

Készítette: Baráth Nyomda Kft.

2890 Tata, Frankel Leó utca 12.

Tel./Fax: 34/586-375

E-mail: barathnyomda@pr.hu

A NÉPFŐISKOLA ELÉRHETŐSÉGEI:

Tel, fax: 34/482-409; 06 30/612-46-73

E-mail: nepfoiskola@etata.hu, honlap: www.magyar.webnode.hu

A közhasznú

Magyar Zoltán Népfőiskolai Társaság kiadványa

2890 Tata, Rákóczi utca 9.

Felelős kiadó: Keresztesi József

Felelős szerkesztő: Fejér Mária

Szerkesztői üzenet:

Tisztelettel köszönjük az elmúlt évi támogatást és kérjük, hogy ebben az évben (is) népfőiskolánkat jelölje meg kedvezményezettként!

Lapzárta: 2013.09.